

Forfatter: Hauch, Johannes Carsten

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Hauch, Johannes Carsten (1844-12-01)

Citation: Hauch, Johannes Carsten: "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Hauch, Johannes Carsten (1844-12-01)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 546.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000152.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hauch, Johannes Carsten, *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*,

Til Samme.

Sorø den 1ste December 1844.

Jeg er dem yderst taknemmelig for Deres to Skrifter. Deres Physik er en uendelig vigtig Gave, der vil lette Arbeidet for os Alle. Det lille Skrift om Tænkingens og Indbildningskraftens Naturopfatning har glædet mig, og det kom netop til mig i det rette Øieblik. Jeg skal nemlig skrive et Program til næste Aar, og var uvis angaaende Sujettet; men nu har Deres Afhandling tilintetgjort min Tvivl. Da jeg netop er et Slags Amphibium imellem Naturvidenskab og Poesie, og da jeg derved er ledet til at tænke endeel over deres gjensidige Forhold, saa mener jeg, at en nærmere Udførelse af Deres Hovedtanke, kun i andre Retninger, med Hensyn til de Grene af Naturvidenskaberne, hvori jeg har fleest Erfaringer, og hvori jeg mener, jeg har Noget at sige, som endnu ei saaledes er sagt, kunde give mig et passende Æmne. Naturligviis forbeholder jeg mig da offentlig at aflægge den Mand min Tak, der skrider foran for os i denne Sag, som i mange andre. Imidlertid kan det ikke hjælpe, at nogen Digter slaaer ind i denne Retning, hvis ikke Publicum, ved en høiere Indsigt, ved en alsidigere Uddannelse, faaer Øiet op for, hvad Kunstneren i denne Henseende kan byde det, kun derved kunne vi faae en dybere Billedkreds, der er ligesaa bekjendt som Grækernes Mythologie, og hvori Billedet tillige forvandles til Sandhed.

Fra Steenstrup, Mundt, Boyesen og Ingemann har jeg mange Taksigelser at bringe, og selv Ingemann har læst Afhandlingen med stor Interesse.

Vi leve her, ligesom en Syg, som Lægerne have holdt mellem Liv og Død i en Række af Aar. Vi kunne maaskee. siges, som der staaer hos en ældre Digter: „Det haver den Skjebne, det aldrig kan døe," men Ulykken er, at det heller aldrig kan komme til noget friskt og virkeligt Liv. Vi haabe kun paa, at Døden dog engang skal komme, kun ønske vi, at man skal slaae os ihjel strax, og ikke langsomt sulte os til Døde. Vor Stilling er saaledes, at hver Enkelt nødvendig maa hefte sine Blikke paa Kjøbenhavn. Jeg vilde nødig søge Reinhardts Embede, hvis det blev ledigt; det vilde koste mig stor Møje at beklæde det paa en værdig Maade; jeg maatte ogsaa derfor opoffre et inderste, og som jeg troer, virkeligt Kald; jeg erkjender, at Steenstrup i mange Maader bedre vilde passe for denne Post, jeg selv ønskede langt hellere et æsthetisk Professorat; men forandres ikke Forholdene, saa tvinges jeg jeg dog til at gjøre, hvad jeg nødig vil.

Hvis De ved Leilighed blot med et Par Ord kunde underrette mig om Titlen paa Cladni's Skrifter over Klangfigurerne, saa viste De mig en stor Tjeneste. Jeg kjender ikke andet af ham, end hvad der staaer i neue Schriften der Gesellschaft naturforschender Freunde zu Berlin, 2den Deel, om jeg husker ret. Hvad jeg forresten veed om ham, kjender jeg kun igjennem Dem. Jeg ønskede gjerne at have hans og Deres Arbeider i denne Retning samlede for Bibliotheket. Kunde De maaskee ved samme Leilighed underrette mig om, hvilke akustiske Skrifter der kunde være meest passende for vort Bibliothek, da gjorde De os ligeledes en stor Tjeneste. Vi have nemlig kun lidet i denne Retning. Naturligviis maa Besvarelsen af disse Spørgsmaal ganske afhænge af, naar De faaer beqvem Tid og Leilighed dertil.

Med sandt Venskab og særdeles Høiagtelse

Deres hengivne

I. C. Hauch.